

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 29. 8. 1958, sp. zn. 8 Co 388/58

Číslo: 40/1959

Právní věta:

Výživné, které je podle předběžného opatření placeno, není plněním bez právního důvodu. Příjemce nemůže být proto nucen k vrácení ani podle ustanovení občanského zákona o bezdůvodném obohacení (§ 360 obč. zák.).

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 29.08.1958

Spisová značka: 8 Co 388/58

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Děti - výživné

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Lidový soud ve Slavkově u Brna vydal v řízení o zjištění otcovství a placení výživného předběžné opatření, podle něhož uznal žalovaného, který při prvním ústním jednání přiznal, že obcoval s matkou dítěte v době rozhodné pro zplození nezl. žalobkyně, namítl však, že s ní obcovali i jiní muži, povinným přispívat na výživné nezl. žalobkyně měsíčné částku 200 Kčs.

Usnesením tohoto soudu bylo předběžné opatření zrušeno, ježto podle výsledku krevní zkoušky nemůže být žalovaný otcem nezletilé.

Po provedení kontrolní krevní zkoušky, podle jejíhož výsledku byl žalovaný rovněž vyloučen z otcovství k žalujícímu dítěti, byla žaloba zamítnuta a žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému částku 3600 Kčs s poukazem na ustanovení § 360 obč. zák. a § 227 odst. 4 o. s. ř. a na nákladech řízení částku 1015 Kčs.

Krajský soud v Brně rozsudek soudu I. stolice ve výrocích, jimiž bylo žalobkyni uloženo zaplatit žalovanému částku 3600 Kčs z důvodu předběžné úhrady osobních potřeb a částku 1015 Kčs na nákladech řízení, změnil tak, že návrh, aby žalobkyně zaplatila žalovanému částku 3600 Kčs, zamítl a žalovanému uložil, aby nesl bez nároku na náhradu své náklady řízení, včetně nákladů právního zastoupení.

Odůvodnění:

Je sice pravda, že podle § 227 odst. 4 o. s. ř. nahradí navrhovatel odpůrci i dětí osobě všechny újmy, které jim způsobil, zruší-li se předběžné opatření z jiného důvodu než proto, že navrhovateli byl nárok přiznán, nebo že byl jeho nárok uspokojen. Újmou je zde míněna škoda, která vznikla nařízením předběžného opatření, a její rozsah se řídí ustanovením § 354 obč. zák. o náhradě škody. V souzeném případě však šlo o zajištění výživy dítěte vůči otci, jemuž podle jeho vlastního prohlášení, že totiž měl tělesné styky s matkou dítěte v kritické době, svědčila zákonná domněnka otcovství k žalobkyni (§ 47 odst. 3 zák. o právu rod.). I když toto předběžné opatření bylo vydáno podle § 225 o. s. ř. výživném, učiněné podle zákona o právu rodinném.

Ostatně není důvodu, proč by měl být žalovaný, jemuž byla uložena předběžná vyživovací povinnost v řízení o zjištění otcovství a úhradu osobních potřeb, ve výhodnějším postavení než ten muž, jehož otcovství by bylo pravděpodobně a jemuž by bylo na návrh těhotné ženy učiněný před slehnutím uloženo, aby podle § 77 zák. o právu rod. poskytl předem potřebnou částku na zajištění výživy dítěte. Takový muž se nemohl bránit nároku poukazem na to, že matka souložila i s jinými muži, neboť tím se možnost a tedy i pravděpodobnost jeho otcovství nedá vyloučit, a i kdyby byla později žaloba na zjištění jeho otcovství zamítnuta, nemohl by žádat vrácení výživného po dítěti. Teprve v případě, že by bylo později zjištěno, že otcem dítěte je jiný muž, mohl by se proti němu domáhat úhrady nákladů za něho takto vynaložených podle § 365 obč. zák. tuto možnost má ovšem i žalovaný.

V souzeném případě z povahy a účelu výživného také plyne, že už spotřebované částky výživného nelze vracet. Ze všech těchto důvodů byl zamítnut návrh žalovaného na zaplacení částky 3 600 Kčs.

Stížnosti bylo vyhověno i v otázce náhrady nákladů řízení. I když měl žalovaný ve věci úspěch, jevílo by se použití § 129 odst. 1 o. s. ř., jež by zde jinak přicházelo v úvahu, příliš tvrdé. Žalobkyně je teprve dvouleté, zcela nemajetné dítě, možnost úhrady nákladů řízení žalovanému zde v dohledné době není, žalovanému, který doznal tělesné styky s matkou dítěte v kritické době, svědčila od počátku zákonná domněnka otcovství, a proto má soud za to, že jsou zde důvody hodné zvláštního zřetele, aby výjimečně byly náklady řízení podle § 130 o. s. ř. vzájemně zrušeny.

Srov. i rozh. č. 115/1954 a 127/1954 Sbírky rozh. čs. soudů.